

cer sammen for at få mest muligt ud af det, er der faktisk meget informationsmateriale.

Der er også mange, mange tusinde nordiske borgere, som i det daglige er involveret i nordisk samarbejde på kryds og tværs af grænserne. De er jo i sig selv ambassadører for det nordiske samarbejde – venskabsbyordninger, lejrskoleordninger, Kulturfondens arbejde, som jo involverer brede kredse i de nordiske befolkninger.

Spørgsmålet er, hvordan vi som politikere bidrager til opgavens løsning, og det har jeg ikke noget godt svar på. Det er vanskeligt at få spaltepads til succeshistorier i medierne, medmindre der er knyttet en god overskrift til. Det kunne jo godt være, vi skulle tænke mere medie-strategisk og se, hvordan vi skaber en god overskrift til medierne, så de også har en historie – det, der i medieverdenen betragtes som en historie.

Det kunne da godt være, vi skulle tænke mere, jeg havde nær sagt kynisk, for at gøre os interessante i mediernes verden, og det vil jeg gerne give håndslag på, og jeg vil også gerne være med til mere eller mindre uformelt at lægge en strategi for, hvordan vi får sat dagsordenen og præget mediebilledet omkring det nordiske samarbejde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 54: Forslag til lov om ændring af lov om tilsyn med firmapensionskasser, lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, lov om Lønmodtagernes Dyrtdisfond og lov om forsikring mod følger af arbejdsskade. (Placeringsregler, tavshedspligt, partsbegreb, investeringspuljer m.v.).

Af økonomiministeren (Marianne Jelved).
(Fremsat 22/10 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Frode Sørensen (S):

Udskrivelsen af valget i februar kom til at betyde en udskydelse af en række love, som nu har oversomret, og i den her gruppe hører det foreliggende forslag, hvori økonomiministeren foreslår at præcisere reglerne for partsbegrebet og tavshedspligt, helt som det er tilfældet i en række andre forslag, som vi skal behandle i denne uge.

I dette her tilfælde foreslår ministeren, at firmapensionskasser skal fungere efter samme regler som f.eks. livsforsikringsselskaber, hvad angår revision, og som i flere andre forslag er det advokat Jan Schans Christensens såkaldte eneudredning, der ligger bag forslaget, som også betyder en præcisering af Finanstilsynets tavshedspligt, og som udvider partsbegrebet.

Socialdemokratiet er positivt indstillet over for dette såvel som over for de andre forslag, der indebærer præciseringer af de eksisterende regler i de finansielle love, og derfor skal jeg ikke så meget opholde mig ved de hovedtræk, der går igen i den stribe store og små forslag, men samle mig om at rose ministeren for at give lønmodtagerne en øget indflydelse på Lønmodtagernes Dyrtdisfond ved oprettelsen af investeringspuljer.

Det er jo ofte blevet fremhævet, at LD's konstruktion giver den enkelte lønmodtager, og her altså pensionssparer, meget lille indflydelse på den sum, som han eller hun har indestående i fonden. Man kan ikke selv råde over, hvorledes ens penge skal placeres, men efter forslaget vil det altså fremover være muligt for spareren at kunne anbringe dele af indestændet i flere investeringspuljer.

Jeg synes dog, man skal være opmærksom på, at hvis man går ind i de individuelle puljer, så medfører det nogle administrative omkostninger, og de skal selvfølgelig alene betales af dem, som har valgt investeringspuljerne.

Men vi er i Socialdemokratiet godt tilfredse med det her, og vi vil konstruktivt arbejde videre med det i det kommende udvalgsarbejde.

Pia Larsen (V):

Dette lovforslag medfører ændringer på flere områder af den eksisterende lovgivning. For det første justeres reglerne for firmapensionskasser, så de paralleliseres med investeringsreglerne på beslægtede områder. Venstre kan støtte, at der således skabes øget harmoni mellem regler om